Copiii de azi — campionii de mîine

La Progresul Bucureşti:
preocupare pentru „schimbul de mîine"

La Progresul, ca şi la alte cluburi sportive, un loc important în munca antrenorilor îl ocupă depistarea elementelor tinere, asigurarea „schimbului de mîine". Şi aceasta, nu de azi, de ieri. Grija pentru pregătirea viitorilor sportivi ai clubului din str. dr. Staicovici face, de mai mulţi ani, obiectul unei munci sistematice, perseverente. Preocuparea activiştilor de la Progresul este firească, dacă ţinem seamă că o bună parte dintre actualii componenţi ai echipelor de performanţă încep să dea... semne de oboseală.

A.B.C.-ul SPORTURILOR

Centrele de iniţiere şi pregătire, înfiinţate acum 2—3 ani, constituie garanţia că în viitorii ani sportivii de la Progresul vor obţine succese de prestigiu. Ne-a fost greu să urmărim activitatea antrenorilor şi a copiilor, desfăşurată cu o asiduitate demnă de laudă, pe zece terenuri de sport şi la bazinul din curtea clubului. Peste 500 de copii, selecţionaţi de la şcolile de 8 ani din raionul V. I. Lenin învaţă a.b.c.-ul sporturilor cu „setea" caracteristică acestei vîrste. La fotbal au fost selecţionaţi 150 de îndrăgostiţi ai balonului rotund, pe terenurile de tenis sînt prezenţi 100 de puşti, nu cu mult mai înalţi decît rachetele pe care le mînuiesc, de pe acum, cu dezinvoltură. În rest: scrimă — 40, volei fete — 30, handbal — 70, baschet — 70, atletism — 60, tenis de masă — 20, sărituri în apă — 30. Ceea ce atrage de la început atenţia este faptul că pregătirea elementelor de perspectivă nu a fost încredinţată unor antrenori, ca să spunem aşa, de mîna a doua. Conducerea clubului a avut grijă să asigure centrelor de iniţiere antrenori pricepuţi, entuziaşti, şi care se ocupă exclusiv de pregătirea copiilor. Micii voleibalişti, de pildă, sînt daţi în grija maestrei emerite a sportului Tinela Pleşoianu, handbaliştii sînt pregătiţi de prof. Victor Cojocaru, atleţii — de profesorii Angela Filip, Elena Cosac şi Mihai Romanescu. Iată motive care ne fac să împărtăşim optimismul activiştilor de la Progresul privind perspectivele sportivilor de aci, posibilitatea îmbunătăţirii rezultatelor unor secţii care acum şchioapătă.

Un alt aspect demn de reţinut: conducerea clubului s-a străduit să doteze centrele de iniţiere cu materiale şi echipament sportiv pe măsura copiilor. În plus, peste puţin timp, în frumosul parc al clubului se vor amenaja terenuri mai mici de volei şi baschet.

BILANŢ

Este firesc ca după o muncă de 2—3 ani să faci un prim bilanţ. Au început oare centrele de iniţiere de la Progresul să dea roade? Să trecem, sumar, în revistă, cîteva dintre echipele şi sportivii actuali ai clubului. Începem cu fotbalul, sportul care a atras, de altfel, la centrul de iniţiere cei mai mulţi copii. Echipa de juniori a Progresului, calificată anul acesta în finala campionatului republican de juniori, este alcătuită, aproape exclusiv, din foştii copii ai centrului de iniţiere. Mai mult, unii dintre ei au reuşit să-şi ...facă loc chiar în prima garnitură a Progresului. Este de la sine înţeles însă că munca de pregătire a micilor fotbalişti nu trebuie oprită aci. Activitatea fotbalistică de la Progresul are încă multe... goluri. La tenis de cîmp, tînărul Mihai Dumitrescu, „creaţie" a antrenorului Petre Ursan, se anunţă un jucător cu perspective frumoase, iar scrimerul I. Moroşan a obţinut categoria a II-a de clasificare! Centrul de iniţiere la baschet (antrenor Hilde Avachian) trăieşte — dacă putem spune astfel — o viaţă intensă. Cu doi ani în urmă Elena Nicolae şi Margareta Matei încercau cu sfială primele aruncări la coş. Au progresat foarte repede şi au trecut în echipa de junioare. Dar nici aici n-au stat mult. Anul trecut, ele au îmbrăcat tricourile primei garnituri a Progresului, încadrîndu-se în jocul echipei. Succese frumoase — care atestă munca plină de grijă a antrenorilor — au realizat şi echipa de polo (campioană republicană de juniori), săritorii în apă, jucătorii de tenis de masă, voleibaliştii, tineri care şi-au început ucenicia în centrul de iniţiere şi care urcă acum — treaptă cu treaptă — spre măiestria sportivă.

Cît priveşte viitorul, antrenorii au datoria să lucreze cu tot mai multă pasiune, să facă o selecţie riguroasă care să scoată la iveală autentice speranţe, de la care să aşteptăm rezultate pe măsura condiţiilor de pregătire şi a cerinţelor.

R. CĂLĂRĂŞANU

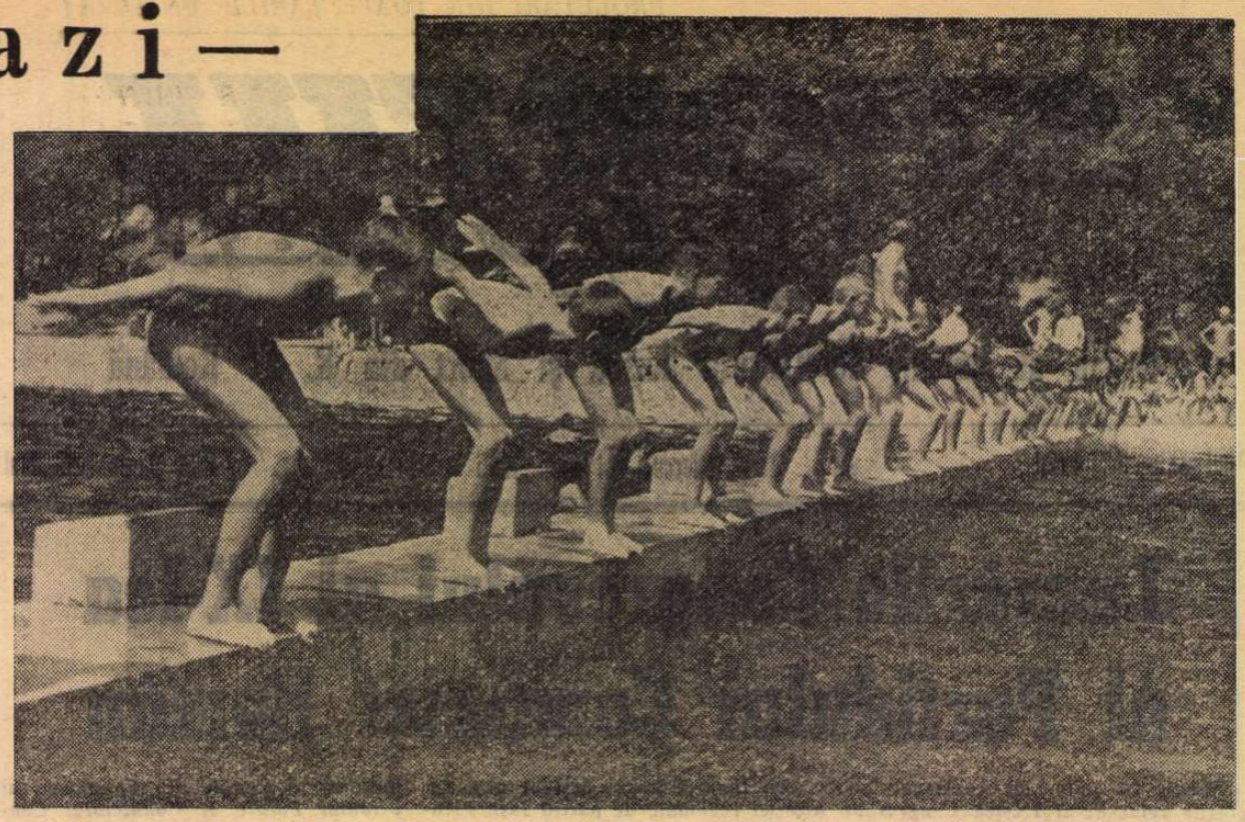

În toată ţara s-au deschis centre de iniţiere în sport pentru copii, unde cei mici deprind A.B.C.-ul sportului preferat. De o mare popularitate în rîndul puştilor se bucură centrul de iniţiere la înot de la Iaşi, unde numeroşi pionieri şi şcolari învaţă cum să devină... campioni şi recordmani.

CORESPONDENŢII NE SCRIU DESPRE CENTRELE DE INIŢIERE ÎN SPORT

CĂLAN

Consiliul asociaţiei sportive Victoria Călan (reg. Hunedoara) a înfiinţat, nu de mult, un centru unde tinerii dornici să practice fotbalul pot învăţa metodic acest sport. După primele zile de funcţionare centrul de învăţarea fotbalului din Călan numără 75 de copii din oraşul vechi şi 58 din oraşul nou. Pregătirea micilor fotbalişti a fost încredinţată instructorului Radu Danil, fost jucător şi actualmente arbitru, şi unui fotbalist mai în vîrstă, Gheorghe Culenco. Copiii au la dispoziţie materialele şi echipamentul necesar şi se antrenează de două ori pe săptămînă, iar cei mai buni dintre ei susţin meciuri în deschidere la jocurile seniorilor.

AL. TUZA

TG. JIU

Recent, un număr mare de elevi din şcolile de 8 ani din oraşul nostru s-au întrecut în competiţia dotată cu cupa „Tot înainte", organizată de consiliul orăşenesc UCFS în colaborare cu secţia de învăţămînt a sfatului popular orăşenesc. Meciurile micilor fotbalişti s-au desfăşurat timp de mai multe zile şi au fost conduse de arbitri oficiali. S-au remarcat o serie de copii, care au fost atraşi în cadrul centrului de iniţiere care funcţionează pe lîngă asociaţia sportivă Sănătatea. Trebuie să arătăm că, din păcate, această competiţie n-a fost urmărită de antrenorii din oraş. Doar un singur profesor de educaţie fizică, I. Chivulescu, a urmărit pe micii sportivi în evoluţia lor.

M. BĂLOI

TG. MUREŞ

Din cei 140 de copii din şcolile oraşului care s-au prezentat la centrul de iniţiere la tenis de cîmp, au fost selecţionaţi un număr de 25 dintre cei mai buni. Aceştia au trecut sub îndrumarea instructorului Iosif Nagy, care se ocupă cu multă atenţie de pregătirea sistematică a viitorilor tenismani. Antrenamentele se ţin de trei ori pe săptămînă pe terenurile de tenis din parcul „23 August". Zilele trecute, o parte dintre copii au susţinut un concurs, după care instructorul a putut trage primele concluzii privind pregătirea elevilor săi. Cel mai bine s-au prezentat la acest concurs copiii de la şcoala de 8 ani nr. 9.

I. PĂUŞ

REPORTAJUL NOSTRU

Angajamentul a fost îndeplinit

Străbăteam sub un soare arzător străzile comunei Berca din raionul Buzău, în drum spre satul Răteşti, unde avea loc o „duminică sportivă". Dar, la o răspîntie de drumuri mă întîlnesc faţă în faţă cu... Ce să fie? Pare stadion, dar nu e stadion; terenul de fotbal cu tribune e alături. Are garduri înalte, proaspăt vopsite şi o intrare ca la complexele cu terenuri de tenis, volei şi baschet. Dar nu e nici complex sportiv...

— E frumos, nene?

Îl privesc lung pe băiatul care-mi ajunge pînă la brîu. El se uită la mine prietenos. Apoi continuă:

— Azi după-amiază îl inaugurează.

— Ce se inaugurează?

— Ştrandul. Nu-l vedeţi?

— Nu ştiam că-l... inaugurează astăzi. Ai fost înăuntru?

— Nu. I-am văzut numai de afară pe sportivii care, de cîteva zile, se pregătesc pentru demonstraţia de după-amiază. Schela Berca are înotători grozavi...

— Să intrăm împreună.

...Cele ce vedem ne impresionează: bazinul, aleile cu flori, cabinele, terenul de tenis, chioşcul cu răcoritoare, rondurile cu umbrele, pistele de popice... Cîţiva tineri lucrează de zor. Unii cară cu roabele nisip fin pe plajă, alţii udă florile, iar un electrician montează becuri cu neon. Directorul schelei petrolifere din Berca, inginerul Anastase Popescu, *însoţit de* Mircea Plopeşeanu, *membru în comitetul de partid, au venit să verifice cum decurg ultimele pregătiri. Am intrat în vorbă cu* Mircea Plopeşeanu.

— Azi, *îmi spune la începutul discuţiei*, ne-am propus să dăm în folosinţă ştrandul.

— Cînd au început lucrările de amenajare?

— Cu vreo două luni în urmă. Aici exista doar bazinul, construit în '52. Începuse să se deterioreze. Nu puteam să-l lăsăm să se degradeze şi printre angajamentele luate în întîmpinarea Congresului partidului a figurat şi refacerea bazinului. Şi l-am refăcut, prin muncă patriotică.

Carnetul de notiţe s-a deschis din nou. De data aceasta, pentru a scrie numele zidarilor Gheorghe Caloain, Tudor Popescu, *al tîmplarului* Nicolae Marodan, *al mecanicului* Ion Potriveală, *al sudorului* Vîlcea Ungureanu *şi ale altor tineri şi vîrstnici, care au muncit cu entuziasm în orele lor libere.*

— Şeful şantierului, Dumitru Cojocaru, *continuă Mircea Plopeşeanu*, a fost preşedintele secţiei noastre de tir. S-au depus mai mult de 5 000 de ore muncă patriotică.

— Am auzit că aveţi înotători talentaţi.

— Da, e adevărat. Tinerii Gheorghe Stoica, Nicolae Zidăriţă, Florence Handrabulea, Gheorghe Secuiu şi Spiridon Huchea se pregătesc pentru campionatele de juniori, iar Geraldina Piruşcă, Alexandru Simionescu, Ştefan Maiuga, Gheorghe Iliescu şi alţi seniori vor participa la „Spartachiada petrolistului". Vom organiza centre de iniţiere pentru copiii din comună şi pentru cei din Ojasca, Răteşti, Sătuc, Cojanu şi din satele învecinate.

— Cînd vor începe cursurile? Vreau să mă înscriu şi eu, *interveni puştiul care era foarte atent la conversaţia noastră.*

— Peste cîteva zile. Înscrierile se fac la instructorii voluntari Anghel Handrabulea şi Gheorghe Vasile. *Apoi, interlocutorul mi se adresă:* dacă mai vreţi, vă mai pot da şi alte amănunte despre activitatea noastră sportivă. Avem 1890 de membri UCFS, şapte secţii pe ramură de sport, 40 de purtători ai Insignei de polisportiv...

— Cunoaşteţi foarte bine treburile asociaţiei.

— E normal să le cunosc, doar sînt preşedintele ei!

TR. IOANIŢESCU

Nu se poate oare face sport în Parcul pionierilor din Timişoara?

Am poposit zilele trecute la Timişoara. Căldură înăbuşitoare nu alteeva. Caut insistent o „oază"... Salvator, îmi apare în faţă un parc. Cîteva minute pe o bancă la umbra unor pomi stufoşi. Altă viaţă! Simt cum îmi revin puterile şi atunci întorc privirile în jur. Abia acum îmi apar în faţă tobogane strălucitoare, ciuperci uriaşe, cîteva zeci de leagăne. Toate colorate viu, într-un contrast plăcut cu verdele covorului de iarbă, cu florile de toate nuanţele, cu pomii umbroşi.

Este Parcul pionierilor din Timişoara, o admirabilă realizare şi un minunat loc de recreare şi joacă pentru copii.

Tocmai cînd priveam admirativ toate aceste construcţii, am fost atras de larma care se auzea dinspre scena teatrului în aer liber.

Cu mîinile la gură, un puşti nu mai mare de-o şchioapă se străduia să fie „pe fază", în transmisiunea pe care o făcea la un meci de fotbal.

— Mingea e la Pele care driblează scurt pe... Popa! Acesta nu se lasă însă depăşit, revine la minge şi salvează o situaţie critică la poarta lui... Manga!

Nu vă miraţi! Pe „terenul" din faţa scenei, între pomi, Manga a jucat în aceeaşi formaţie cu Popa, iar Pele a realizat spectaculoasele-i „un-doi"-uri cu Lereter. Mă rog, dacă aşa au dorit „jucătorii" la alegerea formaţiilor...

M-am ridicat de pe bancă şi m-am apropiat de teren. N-am pretenţii de cunoscător în ale fotbalului, dar despre vreo doi-trei dintre cei avîntaţi în întrecere, îmbujoraţi de efort şi cu genunchii zgîriaţi la căzături, tot îndrăznesc să spun că ar avea talent.

Cînd jucătorii m-au ochit că-mi pregăteam aparatul de fotografiat să imortalizez plonjoanele lui „Manga" şi driblingul lui „Pele" partida s-a întrerupt şi toţi au făcut roată în jurul meu.

Am făcut cunoştinţă cu Aurel Simionescu (Manga) de 8 ani, elev la S.M. 3, cu Daniel Varga (Pele) de 10 ani coleg de şcoală cu Adrian Gheorghiu (Popa) 9 ani, de la S.M. 1, cu fraţii Liviu (8 ani) şi Tiberiu Moga (12 ani) de la S.M. 2 (mai au încă un frate căruia nu-i place însă fotbalul) şi încă cu alţii.

— Ştiţi, nene, noi sîntem mai mulţi băieţi, dar azi e prea cald şi probabil că unii s-au dus la Bega, să se scalde... Altfel ar fi venit toţi şi-aţi fi văzut un joc „tare". De cînd am luat vacanţă, în fiecare zi tragem un meci, aici între pomi!

Abia atunci am privit parcul cu un alt „ochi". O dată, de două ori... Dar n-am zărit ceea ce căutam. În Parcul pionierilor din Timişoara nu se află absolut nici un petec de loc pe care să fi fost amenajat un teren sportiv! Unul cît de mic, de volei, de handbal, de fotbal în miniatură, o groapă pentru sărituri. Şi, din cîte mi-am putut da seama, loc s-ar găsi berechet, fără ca prin aceasta să se strice frumosul aspect al parcului.

— Măi copii, de ce nu vă daţi şi voi în leagăne sau pe tobogane?...

— În leagăne? Acolo să se dea „puştii", noi sîntem... sportivi şi iubim sportul!

Se pare însă că cei din conducerea Casei pionierilor din Timişoara (aflată în imediata vecinătate a parcului) nu iubesc şi ei sportul sau încă nu s-au convins de utilitatea lui. Altfel nici nu ne putem explica de ce nu există în acest adevărat paradis al copiilor şi un loc în care să se facă sport în mod organizat.

Poate, cine ştie, au trecut aşa ceva în planul lor de muncă. Am fi bucuroşi ca la o nouă vizită în Timişoara, să-i putem reîntîlni pe Pele, Popa, Manga şi Lereter jucînd fotbal nu pe terenul din faţa teatrului de vară, ci pe un teren adevărat. Fie el cît de mic!

Ah! Cît de repede aţi şi uitat tovarăşi că aţi fost şi voi copii!

ROMEO VILARA

AZI LA CINEMATOGRAFUL PATRIA, IN CADRUL ZILELOR FILMULUI ROMÂNESC, RULEAZĂ:

RUNDA 6

SCENARIUL ŞI REGIA: VLADIMIR POPESCU-DOREANU

CU: ION FINTEŞTEANU, GYÖRGY KOVÁCS, CARMEN STĂNESCU, ILINCA TOMOROVEANU, ION DICHISEANU

IN COMPLETARE SCURT METRAJUL

OLTENII DIN OLTENIA

O PRODUCŢIE A STUDIOULUI AL. SAHIA